

Indhold

Velfærdsstat.....	1
Fire rationaler - hvorfor kommer en velfærdsstat:.....	2
Modernisering/industrialisering.....	2
State-Building/politisk integration	2
Risikohåndtering/risikodeling	3
Power resources (Walter Korpi)/Klassealliancer (Esping-Andersen). (Klassepolitik og omfordeling)	3
Velfærdsregimer:.....	4
Korporatistiske model	4
Universelle model.....	4
Residuale model	5
Esping-Andersen	6
• Decommodification: Afvaregørelse.....	6
• Defamilialization	6
Tilgange til velfærdsstaten	7
Principper, rettigheder - samt dekommodificering og defamilialisering ovs.	7
Risikodeling.....	7
Arbejdsdeling: Velfærd tilvejebringes af stat, marked, familie, frivillige mv.....	7
De enkelte ordninger	8
Crowding in og crowding out.....	8
Velfærdsstatens histoie	8

Velfærdsstat

Definition på velfærdsstat af Asa Briggs (1961): organiseret magt brugt på at modificere markedskræfterne på mindst tre måder:

1. Sikring af minimum indkomst
2. sikring mod visse risici (ledighed, sygdom, alderdom mv.)
3. Social service på nærmere fastlagt områder

*"A welfare state is a state in which **organized power** is deliberately used (through politics and administration) in an effort to **modify the play of the market forces** in at least three directions - first, by guaranteeing individuals and families a minimum income irrespective of*

the market value of their work or their property; second, by narrowing the extent of insecurity by enabling individuals and families to meet certain "social contingencies" (for example, sickness, old age and unemployment) which lead otherwise to individual and family crisis; and third, by ensuring that all citizens without distinction of status or class are offered the best standard available in relation to a certain agreed range of social services"

Asa Briggs

Kritik heraf det passer ikke helt på alle velfærdsregimer, men minder om den skandinaviske velfærdsstat.

De tre kriterier er lidt etnocentrisk (han taler i den fulde version om "all citizens without distinctions of status or class" og om "best standards available").

Fire rationaler - hvorfor kommer en velfærdsstat:

Modernisering/industrialisering

- Funktionel nødvendighed: Kommer før eller siden, uanset hvilke politiske kræfter, der er ved magten.
- Agansamfundets fattighjælp duede ikke mere
- Kapitalismens udvikling og dynamikker
 - Redde det kapitalistiske marked fra sig selv →
 - Markeder (selv-regulerende)
- Opløsning af sociale relationer
- selve arbejderklassens reproduktion truet
- Industrialisering
- Postindustrialisering
- Social sikkerhed
- Først arbejderbeskyttelse, senere social sikring (Bismarck 1883 den første - ikke socialist, velfærdsstat som nødvendighed)
- Står i modsætning til tanken om at der er kamp for at få velfærd. Det handler om den funktionalistiske tilgang, at det er en nødvendighed

H. Wilensky (1923-2011) komparativ forskning: Forklarer velfærdsstatens udvikling (sociale udgifter) med BNP + andel ældre.

- **Problem:** Ingen aktører i denne teori

State-Building/politisk integration

- **Bismarck:**
- Samling af Tyskland 1870/71
- Binde folk til den nye stat (identitet)
- Binde arbejderklassen til staten (legitimitet, noget at miste) - for at skabe tryghed, afhængighed af staten.

- Bevare den sociale orden. Tryghed frem for lighed → Bismarck konservativ, der vil være klasser i samfundet, så der vil ikke være lighed men der skal være tryghed.
- Altså:
 - Social politik: social kontrol, politisk fællesskab, og identitetsdannelse gennem eliten
 - Sociale rettigheder og medborgerskab
 - Sikring(køb) af loyalitet mellem arbejder og staten (bevarer hierarki) (anti socialisitisk)
 - Under nogle omstændigheder bruger politiske aktører social politik som et instrument for social kontrol, og på at bygge et politisk sammenhold og en national identitet.
- Østrig-ungarn: lignende hensyn og i det hele taget bliver den moderne nationalstat kompletteret med velfærdsstaten → efterlignede det man gjorde i Tyskland, man brugte velfærdsstaten til at løse politikken resulterer i WW.
- Velfærdsstaten har været under meget pres, men den er stadig stor til at bevare den.

Risikohåndtering/risikodeling

- Risici, som familien og markedet ikke kan håndtere/ikke håndtere tilfredsstillende
 - Nicholas Barr: nogle risici kan familie og markedet ikke varetage derfor er der nødt til at være en velfærdsstat:

"Markedet fungerer ikke, hvis der ikke er perfekt konkurrence, perfekt information og fuldstændige markeder, eller hvis der er markedsfejl" ("offentlige goder", "eksternaliteter").

 - Fx arbejdsløshedsforsikring næsten umulig at etablere på forsikringsbasis (un-insurable)
 - Også i sin essens en funktionalistisk teori: Mangler aktører. → Der skal være nogle aktører til at håndtere forsikringer og lignende.
 - De vigtigste behov mødes
 - Risiko dækkes kollektivt
 - Lighed og rimelighed (equality and equity)
 - "moral hazard": encitamentet til at arbejde kan falde, når man er sikret gennem forsikringer osv.
 - Social risiko: Hvis verden var sikker(certain), ville der ikke være brug for en velfærdsstat
 - Social sikkerhed
 - Markedet kan fejle, og derfor skal staten gribe ind, og dække sociale risici
- Power resources (Walter Korpi)/Klassealliancer (Esping-Andersen) → hvis staten ikke griber ind, mangler der aktører.

Power resources (Walter Korpi)/Klassealliancer (Esping-Andersen). (Klassepolitik og omfordeling)

- Korpi: Arbejderbevægelsens politiske styrke afgørende (især parti, men også fagbevægelse) **Power resources** → nogen har styrken til at kæmpe for en velfærdsstat.
- Esping-Andersen: Rød-grøn alliance arbejdere + bønder i 1930'erne. Alliance mellem arbejderklasse og ny middelklasse fra 1960'erne og frem. Man kan ikke nøjes med at se på arbejderklassen, men fokusere på klassealliancer.

- Man kan ikke bare se på arbejderklassen, men man skal se på alliancerne mellem klasserne
- Systematisering mellem de sociale ordninger og arbejderklassen
- Her er de røde på magten længe og har derfor mulighed for at lave denne ændring
- Van Kersbergen: Kristendemokraterne byggede også klassealliancer – og deres egen velfærdsstat
 - Siger at man sagtens kan bruge samme teori som Esping-Andersen på Holland selvom at kristendemokraterne ikke sat på magten.
- Her kommer interesser for alvor ind i billedet og man ser på udvikling og behov. Hvad bliver velfærdsstaten i fremtiden, fx se på globalisering, aldring af befolkning heraf pensionsordning osv.
- "Velfærdsstaten eksisterer for at møde borgernes behov"
- Omfordeling af goder
- Stratifikation
- Velfærdsstaten er drevet af den sociale og politiske klassekamp. Mennesker har funktionelle behov → problem pres fra befolkningen → markedet kan forklare meget om velfærdsstaten.
- Jo bedre organisering af arbejderklasse, jo større velfærdsstat

Velfærdsregimer:

Korporatistiske model

- Konservativ model
- Social forsikringsmodel, Kristendemokratiske model, Bismarckistiske velfærdsstat'.
- Otto von Bismarck = introducerer obligatorisk social forsikring i 1880'erne
 - Finansieret af sociale bidrag betalt af arbejdere og arbejdsgivere
- Forsikringer administreret af repræsentanter af arbejdsgiverne, arbejdere og staten 0 korporatist
- '*performance-achivement*' = **rettigheder afhænger af bidrag**
 - Især pension
- Denne model er ikke rettet mod lighed men kun sikkerhed (ift. personers placering i sociale hierarki) - **man tror på at der er klasseforskelle, men der skal være tryghed for alle.**
- I starten var kun bestemte grupper af arbejdere dækket men efter 2. verdenskrig udvides modellen til at dække hele arbejderklassen
- Kontinentale Europa (Tyskland, Spanien, Italien, Frankrig) - midteuropa.

Universelle model

- Socialdemokratisk model - gradvist til alle medborgere
- Startede som residuale
- Finansiering gennem skat
- baseret på medborgerskab, der skal være tryghed og **lighed** til medborgere. Dette er en sikring for borger, skattefinansieret.
- I dk: inkluderer alle borgere uanset jobhistorie og køn
- Kan man klare sig selv, skal man klare sig selv.
- Nordiske lande

- Fra krybbe til grav

Både korporatisme og universel tager sig af social usikkerhed og yder service for størstedelen af befolkningen gennem hele livets gang.

Residuale model

- Liberal model - sikring for de svage, lave skatter, fortsat målrettet til de svage.
- Baseret på, at folk selv skal kunne klare størstedelen af deres velfærd
- Staten skal som hovedregel kun være sikkerhedsnet for de fattige
- Lidt Robin hoodagtig - de tager dog ikke så meget fra de rige, men det er en mindre del som man omfordeler.
- Anglo Saxon - Storbritannien. Stammer fra nordtyskland.

	Den universelle (socialdemokratiske) velfærdsmodel	Den residuale (liberale) velfærdsmodel	Den korporative (konservative) velfærdsmodel
Statens rolle. <i>I hvor høj grad skal staten sikre borgernes velfærd?</i>	I høj grad. Staten skal i høj grad sikre borgernes velfærd igennem serviceydelser og omfordeling via skatten	I mindre grad. Staten skal have en tilbagetrukket rolle og kun støtte dem, der ikke kan klare sig på markedet	I nogen grad. Staten skal spille en tilbagetrukket rolle og støtte dem på arbejdsmarkedet via tilskud, og kun sikre de borgere, der står uden for arbejdsmarkedet, og som ikke får hjælp af civilsamfundet
Markedets rolle. <i>I hvor høj grad skal markedet sikre borgernes velfærd?</i>	I mindre grad. Fri markedsøkonomi har visse negative konsekvenser og kan i mindre grad varetage borgernes velfærd	I høj grad. Borgerne kan selv sammensætte deres velfærdsordninger via private forsikringer, så de passer til deres egne individuelle behov	I nogen grad. Markedet kan i nogen grad løse borgernes behov for velfærd gennem forsikringsordninger. Specielt for borgere, der er tilknyttet arbejdsmarkedet
Civilsamfundets rolle. <i>I hvor høj grad skal civilsamfundet sikre borgernes velfærd?</i>	I mindre grad. Hver eneste borgers velfærd betragtes som et offentligt anliggende, og civilsamfundet spiller kun en rolle på udvalgte områder, fx tandpleje, i Danmark	I nogen grad. Dem, der ikke har en privat forsikring, må ikke sjældent søge støtte i civilsamfundet, da de offentlige ydelser ofte er utilstrækkelige	I høj grad. De borgere, der står uden for arbejdsmarkedet og ikke er forsikrede gennem familierelationer eller lignende, må søge støtte i civilsamfundet, fordi statens ydelser er små
<i>Hvilke borgere tildeles sociale velfærdsydelser?</i>	Alle borgere	De svageste	Dem, der er på arbejdsmarkedet
<i>Hvilke lande har elementer af velfærdsmodellerne?</i>	Skandinaviske lande, fx Danmark og Sverige	USA, Irland, UK	Centraleuropa, fx Italien, Spanien, Portugal, til dels Tyskland, Østrig og Frankrig

Idealtyper (Weber)

Der findes ingen rendyrkede idealtyper i virkeligheden, men kan bruges til at forstå, skabe overblik, og forklare.

- der er ikke to fuldstændig ens velfærdsstater, men de kan minde om hinanden. der er brug for teoretiske konstruktioner som kan bruges til at beskrive de virkelige fænomener
- det er ikke en klassifikation af de ting man ser. _

Esping-Andersen

- Kritik af analyser, der bare ser på velfærdsafgifter - det er ikke størrelsen af udgifter men principperne bag velfærdsstaten der er vigtig. (fx ikke bare se på BNP, man skal se på hvorfor man gør som man gør og om det virker).
 - 1990"Velfærdsstatsregimer -"1999: "Velfærdsregimer"
 - 1990: stat vs marked -> 1999: stat vs marked ovs familien
- **Decommodification: Afvaregørelse**
 - Arbejdskraften er en vare → så man skal ikke se arbejdskraften for en vare.
 - Gøre uafhængig af en vare - afvareliggørelse
 - Gøre arbejdernes livssituation mindre afhængig af deres status på arbejdsmarked
 - Universel: Mest dekommodificerende
 - Korporative: Principielt status-bevarende (rettigheder følger bidrag - tryghed på hver sit niveau) → mennesket er stadig en vare.
 - Residuale: Mindst omfordelende - for man omfordeler ikke ret meget
 - **TH Marshall:** social citizenship sociale rettigheder, der gør det muligt - trods klasseuligheden - at være fuldt medlem af samfundet, have fulde muligheder og deltagelse i det sociale og politiske liv.
- **Defamilialization**
 - Familienstrukturer er ændret: eneforsørger til dualforsørger
 - Corporatist: støtter traditionelle deling af arbejde i familien (eneforsørger)
 - Generøs sikkerhed i tilfælde af sygdom, arbejdsløshed, handicap osv.
 - Skatteregler giver fordel for eneforsørger-familier
 - Børne- og ældrepleje tillader kvinde at komme på arbejdsmarkedet (offentlig service)
 - Nu: neutral eller aktiv støtte
 - **Konservative velfærdsstat:** Søgte så længe som muligt at understøtte trad. familienstruktur (derfor også tidligere generøse overførsler til mandlige arbejdere, så de kunne forsørge deres familie også som arbejdsløse, førtidspensionerede etc.) (f.eks. tyskland)
 - Skandinavien ændrer skattesystem til at behandle individet som basis enhed
 - Residuale: velkommer kvinder på arbejdsmarkedet, men tilbyder ikke statsfinansieret børnepasning
 - familier må selv klare opgaven → fx hyre husholderske

- Universel: støtter dobbelt-forsørgede familier

Tilgange til velfærdsstaten

Principper, rettigheder - samt dekommodificering og defamilialisering ovs.

- Se ovenstående

Risikodeling

To dimensioner:

- Risikodækning: Hvilke og hvor mange risici dækkes
- Risikodeling: Hvordan deles man om risici (risk pooling).

Regimer:

- Soc.Dem: bred dækning, stor deling af risici
- Liberale: snæver dækning, ringe deling (idealtypisk)
- Kons: medium dækning, stor deling inden for statusgrupper/klasser, ringe deling på tværs af klasser (idealtypisk)

I praksis:

- Solidarisk eller ikke solidarisk risikodeling
- Deler folk med ”god risikoprofil” deres risici med dem med ”dårlig risikoprofil”
- Fx risiko for at blive syg, invalid, ledig, gammel (!)
- Pension: Deler mænd og kvinder risici?
 - Kvinder=bad risk (lever længe)
 - Mænd=good risk (dør tidligere)
 - Dk Folkepension: 100% risikodeling. Sverige+Norge:100%
 - Dk Arbejdsmarkedspension. Kønsopdelte arbejdsmarked giver kønsopdelte pensionskasser. Mange kvinder får mindre ud i pension end mænd, selvom de betaler det samme ind, fx hvis de er med i PKA (90 % kvinder).
- Her er kønsdiskrimination i Danmark ekstrem sammenlignet med andre europæiske lande. (Manglende optjening af pensionspoint under barsel ville også være uhørt i andre lande).
- Klasse: DJØF’ere deler ikke risiko med 3F’ere – de har hver deres pensionskasse. Er det godt eller skidt?

Arbejdsdeling: Velfærd tilvejebringes af stat, marked, familie, frivillige mv.

hvem hjælper hvem.

Socialdem: Stor vægt på stat, relativt mindre på de øvrige - staten hjælper medborgere

Liberal: Stor vægt på marked, relativt mindre på de øvrige - markedet hjælper.

Kons: Stor vægt på familie og stat - familie og stat hjælper.

Sydeuropæisk: Særdeles stor vægt på familien, mindre på stat

(Stein Kuhnle har lavet denne opdeling lige så længe som Esping-Andersen har lavet sin)

Welfare Triangle: Stat – marked – civilsamfund/familie

Welfare Diamond: Stat – marked – familie – frivillige

Nye aktører kan tilføjes: Arbejdsmarkedets parter. Virksomhedernes sociale ansvar. Folk selv (fx rehabilitering)

Hybridformer: Fx cash for care (staten betaler familiemedlemmer for at udføre pleje)

De enkelte ordninger

Korpi & Palme:

1. **Behovsprøvet**
2. **Bismarckian**
3. **Voluntary state subsidized.** Fx **Ghent systemet** for arbejdsløshedsforsikring i Danmark, Sverige, Finland, delvist Belgien. *Frivillig forsikring med statstilskud.*
4. **Beveridgean.** Universel, flat-rate, men på lavt niveau, der ikke dækker middelklassens behov og skaber *crowding in* af markedsløsninger.
5. **Omfattende model.** Ikke kun flat-rate, men også income replacement, så det offentlige program er tilstrækkeligt også for middelklassen (=crowding out af markedsløsninger)

Crowding in og crowding out

Hvis man har alt i den offentlige sektor, crowding out.

Folkepension er ikke nok, så folk køber private, så crowding in.

Hvis social forsikring ikke var tilgængelig i den offentlige ville folk ty til den private og der vil ske en "crowding in" på det private marked.

Men hvis det offentlige var attraktivt vil der være crowding out.

Velfærdsstatens historie

Stort set alle vestlige lande har en form for velfærdssystem. Alt efter hvilke aktører der har været inden over påvirker udfaldet.

Nogen af de ting en velfærdsstand skal kunne er, at man ser hvor mange penge man bruger fra sin bnp og hvilke effekter man har.

1. Men havde en politik for at hjælpe de fattige som ikke virkede optimalt.

Der er nogle sociale aspekter der ikke stemmer overens med at man ser handelskraft som en handelsvare.

1. Der er nogle elementer af klassekamp. Bismarck i 1883.

Politiske aktører der brugte det som instrument. Man skulle styre arbejderklassen og de har incitament for at gøre oprør og man sørger for at integrere dem. Det er et styringsredskab. Manipulation i arbejderklassen. Interesse/popularitets faktor til "staten". Der bliver et "give/tage" forhold og et afhængighedsforhold. Man vil ikke underminere staten da man er afhængig i forhold til alderdom og sygdom. Sikkerhedsnet i staten og han løfter en stor gruppe i underklassen. Social kontrol. De får et tilhørsforhold til staten. Bygger momentum og tager masserne gennem velgørenhed. Bismarck går lidt i mod de andre magter (som stadig er tilhænger af det frie marked)

1. Afdækning af risikofaktorer. Risikoerne kan ikke afdækkes i det frie marked og staten er derfor nødvendig. Der er en kritik af det frie marked der mangler en afdækning af social sikkerhed og forsikring. Folk falder igennem systemet fordi de ikke kan afdække det i den private sektor.
2. Noget af det der er afgørende for velfærdsstaten er at den er i konstant udvikling. Nogle af de faktorer er med til at udvikle er magtforholdet mellem det sociale og de politiske fagforeninger. Det er ikke på individniveau. Det er fælles værdier og mål/formål. Aktørerne prøver at have deres egne interesser. Det bliver en klassekamp fordi arbejderklassens menneskelige kapital skal kunne holdes op i mod "almindelig kapital". Der er en vigtighed i at sammenholde værdierne. De får gjort deres arbejdskraft til en forhandlingsvare frem for de selv er en handelsvare.

Reaktion på modernisering og industrialisering

Det afgørende er, at man får et arbejdsmarked.

Fra 1600 tallet fattighjælpssystem, men det duer ikke på det arbejdsmarkedet.

1834 de fabrikslove i England mod nedslidning, børnearbejde, og beskyttelse mod arbejdere og senere social sikring

Velfærdsstat ikke en socialistisk opfindelse, men en funktionalistisk løsning. Der er behov for det

H. Wilensky lavede undersøgelser om velfærdsstaten: jo rigere et samfund bliver, jo mere bruger man på velfærd?

Esping Andersen, der er klasse interesser

Nationsskabelse fik samlet det tyske rige 1871. Det er godt at binde folk i en ny stat. Man diskuterede overalt i Europa arbejdsspørgsmålet og der var et problem der skulle løses. Man havde en arbejderklasse, som selv kæmpede og havde missoner om, at man kunne få et helt andet samfund.

Marx: "Proletarene har intet at miste", så kan man give dem noget at miste! Så de fik sikring mod deres usikkerhed.

Der var klasser, men at skabe tryghed på det niveau hvor de var hjemme. En arbejder skulle have en tryghed der passede på en arbejder. Det er starten på velfærdsmodellen. Tryghed ikke lighed. Østrig Ungarn (lykkedes ikke 1. verdens krig) og dem tæt på Tyskland kiggede

på dem og var interesserede.

Nationalstaten er dannede ved hjælp af velfærdsstaten i 20'erne.

Undersøgelser om hvad danskere er mest stolte er, er velfærdsstaten. De fleste(alle) vil bevare velfærdsstaten.

Velfærdsstaten som et system for at håndtere risiko. Der er typer af risici som staten er nødt til at tage sig af.

Arbejdsløshedsforsikring det kan ikke lade sig gøre på forsikringsbasis. Dele i risikoklasser og få nogle elite, og nogle med større risiko.

Der er ting, der principielt ikke kan organiseres af markedet. Derimod er der ting, der godt kan arrangeres af markedet.

Funktionalistisk teori, ingen aktører.

Den klassiske teori. Der er nogle der vil have den og vil kæmpe for den og er i stand til at kæmpe for den.

Hans pointe(Korpi): klassekampen, han er ikke klassisk marx. Det er klasser politiske organisering. Socialdemokraterne sad ved magten i Sverige i 45 år.

Det at der er nogle aktører, der gerne vil have velfærdsstaten, ikke nok med at se på arbejdsklassen, men også se på alliancen mellem f.eks. Bønder og arbejdere.

Støtte bønderne og systematisering af sociale ordninger og social sikring af arbejderklassen(kanslergade) man undgik trusler om fascisme og nazisme. Man fik bygget en velfærdsstat og blev større.

Efter 2. verdenskrig, og arbejderne fik lavet alliance med mellemklassen.

Van Kersbergen: der blev opbygget en velfærdsstat af kristendemokraterne og alliancer. Også klassealliancer i Tyskland.

Velfærdsstaten udvikler sig, da der er behov i samfundet. Hvad betyder globalisering, aldrig af befolkningen(en bombe under velfærdsstaten) meget gavmilde pensionsordninger. Funktionelle nødvendigheder, nogle punkter mere velfærd nogle punkter mindre(skåret ned på pensionen)

Hvad er der galt med dem der ikke kommer i beskæftigelse? Hvis man har et overudbud af arbejdskraft(arbejdsløshed) bliver det opsuget af sig selv i løbet af 4,5,6 år. Hvis man har den tilstrækkelige flexibilitet. Eller 20 år?

Krise i 2008 og frem, stigende ledighed. Det der blev lagt vægt på, var at øge udbuddet af arbejdskraft.

Da velfærdsstaten blev skabt, blev skabt i bevidst opposition til Tyskland. New Zealand kiggede på tyskland og DK og tog den samme som DK

1893 – dk

Finansieret af bidrag af arbejdere og arbejdsgivere.

I Danmark i 1891, alderdomsforsikring, senere sygeforsikring, dem der ikke kan klare sig selv.

I Tyskland, dem der havde betalt mest var berettiget til mest.

I DK fik dem der manglede mest, fik mest. Hvor meget og hvem ikke faste kriterier for, de lokale myndigheder bestemte.

Dele af venstre stemte for og konservative. De tre socialdemokrater stemte i mod. Knyttet til medborgerskab.

1929, blev det bestemt hvad folk skulle have.

Der sker det at ved efterkrigstiden, fra kun arbejdere til også funktionerene. Der var flere der fik ydelser og DK var frontløber ved velfærdsstaten. Den skattefinansieret er i DK. I 1964 alle fik det samme i folkepension. Pensionstillæg til nogle(90%). Siden har man forhøjet pensionstillægget, det er behov.

Nogle lande synes det bedste er, at hvis man kan klare sig selv, så skal man klare sig selv.

I starten kunne man ikke betale til alle, ikke råd, men længere frem, så fik alle.

Korporatistiske model, det man betaler bliver regnet som skat og er obligatorisk.

Medborger i samfundet, kan ikke gøre forskel på dem, alle skal have hjælp, også selvom man aldrig har betalt ind til det.

Den tyske sygeforsikring, betaler arbejdspladsen. I tyskland hvis man ikke har haft beskæftigelse, har en mindstepension til alle.

Residuale model – robin hood. Baseret på behov.

K3 i holland, man betaler % til pension, men alle får lige udbetalt.

Sydeuropæiske i retning af, at de ikke har moderniseret velfærdsstaten. Næsten universelt sundhedsvæsen.

Skandinavien passer ikke perfekt til den universelle model, men tæt på.